

[Finansministeren.]

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Møller endvidere har sagt, at Staten tjener paa dem, der har Sind og Evne til at spare, saa synes jeg dog, at det var mere rimeligt at sige, at Staten giver et Tilskud til dem, der har Sind og Evne til at spare, fordi det primært jo er et Skattelovsforslag. Det er et Forslag, som er et Led i et System af Skattelove, der har et bestemt finanspolitisk Formaal, og det er derfor noget nyt, at der her indføjes den Bestemmelse, at man kan frigøre sig for Skatten ved i Stedet at foretage en vis Opsparing. Det er altsaa en stærk Opmuntring til Opsparing. Maa jeg ikke med et Par Ord uddybe dette lidt. Det forekommer mig, at en af de senere ærede Ordførere talte om, at den Rente, der blev budt de paagældende, var temmelig lav. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at foruden Renten paa 2 pCt. p. a., som i øvrigt svarer til den, der i Øjeblikket betales af bunden Opsparing, faar man den store Fordel, som ligger i, at man bliver fritaget for en Skat paa Halvdelen af det opsparede Beløb. Regner man dette med, er det i Virkeligheden en meget betydelig Rente, de paagældende faar af det, som de opsparer, meget mere end de kunde faa ved at betale Skatten og saa opspare nogle Penge andre Steder.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Møller taler om, at man kunde have lavet en almindelig Opsparingsordning uden Skat, saa vil jeg derom gerne sige, at hvis man vil opfordre til Opsparing, opmuntre dertil, saa skal det naturligvis være saadan, at Opsparingen har en frivillig Karakter. Jeg har aldrig kunnet indse, at saadan noget som bunden Opsparing i og for sig kunde siges at indeholde en Opmuntring til Opsparing. Det er jo en Pligt, man paalægger de paagældende. Det, som man vil ved dette Forslag, er netop en Tilskyndelse til frivillig Opsparing.

Jeg kan derimod være enig med det ærede Medlem, naar han mente, at der var et Problem vedrørende de unge, som er under Uddannelse. Jeg kan sige, at jeg har under Overvejelse, om det vil være muligt at finde en Særbestemmelse netop til Fordel for dem. Jeg har allerede haft en Henvendelse tidligere paa Dagen. Derimod synes jeg i og for sig ikke, der er nogen Grund til at lave en Særbestemmelse for Pensionister. Hvis en Pensioner er saa rigelig, at den paagældende kommer op over den Indtægt, der er nævnt i Lovforlaget, ser jeg i og for sig ikke, hvorfor han

skulde behandles anderledes end andre, der har den samme Indtægt. Jeg tror ikke, man skal betragte Pensionister som Stakler; Pensionister er Folk med forskellige Indtægter, og der er vel ikke Grund til at behandle dem anderledes end Folk med samme Indtægter.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller talte om, at der stod „simpler Rente af 2 pCt.“ i Forslaget, og dette er rigtigt. Men jeg har efter Drøftelse med Sparekassernes Organisationer bestemt mig til at ændre dette ved et Ændringsforslag til anden Behandling, at det simpelt hen skal være en Rente af 2 pCt. p. a., det vil sige, at man bruger den sædvanlige Rentetilskrivningsmetode, saaledes at det bliver Rentens Rente; det betyder i Realiteten, at Renten bliver en Smule højere.

Jeg skal videre til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sige, at det ikke er Tanken at paalægge Sparekasserne nogen særlig Pligt ved at begrænse deres Dispositionsfrihed over de Midler, de herigennem faar til Raadighed. Det maa gælde for disse Midler som for de andre Midler, Sparekasserne har til Raadighed, at det maa være Sparekassernes egen Sag at anbringe Midlerne under Hensyntagen til Tilbagebetalingsforpligtelserne, og her maa man gøre sig klart, at selv om disse Penge er bundet i indtil 7 Aar, maa en Sparekasse altid regne med, at de skal udbetales tidligere, endda meget tidligere, enten ved, at de paagældende gifter sig, eller ved, at de stifter selvstændig Virksomhed, eller eventuelt ved, at en Finansminister bestemmer, at de saaledes bundne Penge skal frigøres paa et tidligere Tidspunkt end det i Loven fastsatte seneste, og det kunde jo godt tænkes, f. Eks. hvis den økonomiske Situation i et eller andet Aar opmuntrede til at stimulere Købeevnen.

De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremsatte, skal jeg ikke gaa meget ind paa. Det ærede Medlem søgte at drage Sagen ind i det humoristiske Plan ved at tale om Skatenedsættelse for de skaldede, fordi de sparede Udgifter til Frisør ... (*Aksel Larsen*: Nej, en Skatteforhøjelse!). Jeg beder det ærede Medlem undskylde. — Jeg beder det ærede Medlem betænke, at de skaldede til Gengæld trænger til mere Hovedbedækning end vi andre.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvad Sparekasserne skulde gøre ved Pengene, og det tror jeg, jeg allerede har besvaret. Naar det ærede Medlem ikke mente, at der var Kontrol med, hvad Sparekasserne an-